

Rozhodnutie:

Najvyšší súd Slovenskej republiky, odvolací disciplinárny senát v zložení z predsedu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., JUDr. Borisa Minxa, JUDr. Jaroslava Krajča a JUDr. Vojtecha Lefflera v disciplinárnej veci vedenej proti Mgr. R [REDACTED] V [REDACTED] sudcovi Okresného súdu v M [REDACTED] na verejnom zasadnutí dňa 5.11.2004 o odvolaní sudcu Mgr. R [REDACTED] V [REDACTED] proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho súdu zo dňa 21.11.2003, sp. zn. 1 Ds 5/03 rozhodol

takto:

Podľa § 131 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z.z. **zrušuje sa** rozhodnutie Najvyššieho súdu SR ako disciplinárneho súdu z 21.11.2003 sp. zn. 1 Ds 5/03 vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia.

Rozhodujúc sám podľa § 117 ods. 10 zák. č. 385/2000 Z.z. upúšťa od uloženia disciplinárneho opatrenia u Mgr. R [REDACTED] V [REDACTED]

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový disciplinárny senát napadnutým rozhodnutím uznal Mgr. R [REDACTED] V [REDACTED] sudcu Okresného súdu v M [REDACTED] vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť tak, že nekonal vo veciach Okresného súdu v M [REDACTED] vo veci 1 T 138/00 v čase od 1.3.2003 do 25.8.2003, vo veci 1T 82/00 v čase od 1.3.2003 do 22.8.2003, vo veci 3T 81/00 v čase od 1.3.2003 doposiaľ, vo veci 1 T 117/99 v čase od 1.3.2003 do 25.8.2003 a vo veci 1T 95/99 v čase od 1.3.2003 do 3.4.2003, čím porušil povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch v pridelených veciach konať plynulo a bez prietáhov.

Za to mu prvostupňový disciplinárny senát uložil disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. c/ Zákona o sudcoch napomenutie.

Prvostupňový disciplinárny senát vychádzajúc z predpokladu, že disciplinárneho previnenia spočívajúceho v porušení povinnosti v pridelených veciach konať plynulo a bez prietáhov sa môže sudca dopustiť len vtedy, ak je preukázané jeho zavinenie (vybudované na zložke poznania a zavinenia), ustálil, že Mgr. V [REDACTED] naplnil zložku poznania. Bolo mu známe – vedel, že vo veciach 1T 138/00, 1T 82/00, 3T 81/00, 1T 117/99 neurobil žiadny pracovný úkon smerujúci k meritórnemu prejednaniu veci a vo veci 1T 95/99 nekonal plynulo. Vôľová zložka zavinenia bola podľa názoru prvostupňového disciplinárneho senátu preukázaná až do 1.3.2003, kedy boli na Okresnom súde v M [REDACTED] zabezpečené podmienky pre riadny chod justície.

Za predchádzajúce obdobie, t.j. od roku 1999 do 1.3.2003 neporušil svoje sudcovské povinnosti zavinene. Neplnenie sudcovských povinností bolo zapríčinené podľa prvostupňového disciplinárneho senátu objektívnymi okolnosťami, majúcimi pôvod v nedostatočnom personálnom obsadení Okresného súdu v M. V konaní sa podľa prvostupňového disciplinárneho senátu potvrdilo, že situácia obsadenia systematizovaných miest sudcov bola na Okresnom súde v M. kritická, neustále signalizovaná sudcami tohto súdu i jeho predsedom, bola sledovaná a riešená i ministrom spravodlivosti, v dôsledku čoho od 1.3.2003 došlo k personálnemu obsadeniu piatich trestných senátov. Od tohto obdobia bolo povinnosťou Mgr. V. popri bežnom nápade vybavovať priebežne aj reštančné veci podľa poradia nápadu. Mgr. V. tak nekonal, vybavoval veci skôr napadnuté, čím podľa prvostupňového disciplinárneho senátu naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch, za čo mu uložil napomenutie podľa § 117 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch.

Proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu podal sudca Mgr. V. odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a oslobodenia spod návrhu na uznanie za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia a návrhu na disciplinárne opatrenie, pretože u neho nedošlo k zavinenej porušeniu sudcovských povinností.

Mgr. V. uviedol, že sa nestotožňuje s ustálením prvostupňového disciplinárneho senátu ohľadne obmedzenia doby od 1.3.2003, dokedy mal porušiť svoje sudcovské povinnosti zavinene, pretože dátumom 1.3.2003 sa v zásade u neho nič nezmenilo, keďže personálnym obsadením piatich trestných senátov sa nevyriešila kritická situácia v počte ním nevybavených vecí, pretože ani jedna vec mu nebola odňatá.

Sudca Mgr. V. poukázal na to, že z celkového počtu rozborovaných vecí, z ktorých 123 vybavoval, mu bolo vytýkaných 8, pričom z tabuľkovej prílohy k jednotlivým rokom nie je zrejmé, v ktorých veciach v rokoch 1999-2003 konal aj rozhodol, pričom popritom v roku 2003 konal a aj koná v reštančných veciach.

Sudca Mgr. V. vyjadril presvedčenie, že ani jeden systém práce mu nemôže umožniť konať bez prietáhov za situácie, keď k 1.3.2003 mal nevybavených cca 280 trestných vecí, z toho nerozhodnutých cca 200 trestných vecí, k 30.9.2003 nevybavených 274 trestných vecí, z toho nerozhodnutých 226 trestných vecí, keď pritom celkovo k 31.10.2003 bolo nevybavených na trestnom úseku 738 vecí ako pozostatok z minulosti. Pritom sudca Mgr. V. uviedol, že využíva jemu pridelené dva pojednávacie dni v týždni popri vybavovaní aj inej agendy, študovaní vecí, nariadovaní pojednávaní, úprav v spisoch, písaní rozhodnutí.

Systematickú prácu a osobné podmienky pre výkon funkcie mu komplikuje aj komplikoval jeho zdravotný stav vyvolaný hlavne preťaženosťou, prácou na pokraji fyzických a psychických možností a následným stresom. Poukázal na prehľad práceneschopnosti za rok 2003, z ktorého vyplynulo, že za uvedené obdobie bol práceneschopný 61 dní, v roku 2002 spolu 33 dní, v roku 2001 spolu 27 dní a v roku 2000 spolu 25 dní.

Sudca Mgr. V. napokon poukázal na štatistické údaje týkajúce sa nápadu vecí na trestnom úseku v jednotlivých rokoch (2001 – september 2004), z ktorých vyplýva nadmerná zaťaženosť sudcov trestného úseku. Neriešenie tejto situácie výkonnou mocou sa podľa sudcu

muselo prejaviteľ v neustálom zvyšovaní nevybavenosti a reštančných vecí, dôsledkom čoho je aj kritická situácia v jeho senáte.

██████████ odvolanie voči rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu nepodal, k odvolaniu sudcu sa vyjadril písomne tak, že navrhol odvolanie sudcu ako nedôvodné zamietnuť.

Poukázal najmä na skutočnosť, že v dvoch veciach bola podaná obžaloba ešte v roku 1999, pričom jedna z nich bola bez úkonu v čase rozhodovania disciplinárneho súdu (1T 117/99) a vo veci 1T 95/99 súd síce konštatoval úkony avšak až po 1.3.2003, vo veciach 1T 138/00, 1T 82/00 a 3T 81/00 sa nekonalo vôbec.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd zistiac, že odvolanie sudcu Mgr. V██████████ bolo podané v zákonom stanovenej lehote, preskúmal podľa § 131 ods. 3 Zákona o sudcoch a prísediacich zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo a zistil, že odvolanie je sčasti dôvodné.

Najvyšší súd ako disciplinárny súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, a to z dôkazov procesne legálne vykonaných v doterajšom konaní výsluchom Mgr. V██████████ svedkyne JUDr. ██████████ N██████████ – predsedníčky Okresného súdu v M██████████ obsahom osobného spisu Mgr. V██████████ obsahom spisu Okresného súdu v M██████████ sp. zn. 1T 138/00, 1T 95/99, 3T 81/00, 1T 82/00, 1T 100/00, 1T 124/99, 1T 82/98, rozvrhmi práce Okresného súdu v M██████████ na roky 1999-2003 výkazmi o stave nápadu a vybavovanie vecí v agende T na Okresnom súde v M██████████ za obdobie rokov 1999-2003, prehľadom o výkone jednotlivých sudcov Okresného súdu v M██████████ vybavujúcich trestnú agendu za obdobie 2000-2003, písomnými upozoreniami sudcov okresného súdu adresovaných predsedovi súdu.

Na základe vykonaného dokazovania ustálil, že bola naplnená skutková podstata disciplinárneho previnenia uvedená v § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch a prísediacich.

Disciplinárny súd prvého stupňa v odôvodnení písomného vyhotovenia svojho rozhodnutia stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenie oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a ako sa vyrovnal s obhajobou sudcu.

Odvolací disciplinárny senát si osvojil skutkové zistenie prvostupňového disciplinárneho senátu ohľadne porušenia povinnosti sudcu, podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch, (vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo, bez zbytočných prietáhov).

Podľa odvolacieho senátu bolo správne aj jeho právne posúdenie veci ohľadne ustálenia, že svojím konaním sudca Mgr. V██████████ naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch, keď sa správne vysporiadal s otázkou zavinenia sudcu.

Pri úvahách o tom, aké disciplinárne opatrenie previnilému sudcovi uložiť bolo potrebné prihliadnuť nielen na skutočnosť, že ide o sudcu, ktorý je hodnotený mimoriadne kladne a doposiaľ mu nebolo uložené disciplinárne opatrenie, ale s poukazom na odvolacie námietky sudcu, ktoré odvolací disciplinárny senát vyhodnotil sčasti za dôvodné, bolo

potrebné v zmysle § 131 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z.z. zrušiť rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia a podľa § 117 ods. 10 zák. č. 385/2000 Z.z. rozhodnúť o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia u sudcu Mgr. V [REDACTED]

K tomuto záveru dospel odvolací disciplinárny súd na základe nasledujúceho. Nepĺnenie sudcovských povinností bolo zapríčinené objektívnymi okolnosťami majúcimi pôvod v nedostatočnom personálnom obsadení okresného súdu do 1.3.2003, ale aj pomerne vysokou práceneschopnosťou sudcu, keď tento za rok 2003 vykázal spolu 61 dní práceneschopnosti, čo je v porovnaní za rok 2002 – 33 dní, za rok 2001 – 27 dní a za rok 2000 spolu 25 dní, najvyšší počet práceneschopných dní, pričom aj zostatky dovolenky za rok 2003 v počte 53 dní a za rok 2004 v počte 32 dní svedčia o tom, že sudca Mgr. V [REDACTED] pristupuje k plneniu sudcovských povinností svedomito. Navyiac za stavu, keď na Okresnom súde v M [REDACTED] neboli do 1.3.2003 zabezpečené všetky potrebné personálne a materiálne predpoklady pre riadny výkon súdnictva (dostatok sudcov, administratívneho personálu, technického vybavenia), nebolo možné bez výhrady požadovať od sudcu plnenie povinností konať v každej veci plynulo a bez prieťahov.

Je potrebné však zdôrazniť, že personálne doobsadenie súdu k 1.3.2003 nemalo zásadný dopad na stav agendy sudcu Mgr. V [REDACTED] túto skutočnosť bolo potrebné zohľadniť v spojitosti s ďalšími dôvodmi, vyššie uvedenými práve pri úvahe či sudcovi uložiť trest alebo od potrestania upustiť.

S poukazom na zistenie odvolacieho disciplinárneho súdu, že sudca Mgr. V [REDACTED] sa uvedenými skutkami dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch a prísediacich, toto disciplinárne previnenie nebolo výlučne spôsobené subjektívnymi okolnosťami zo strany sudcu, ale aj objektívnymi dôvodmi, bolo potrebné práve s poukazom na tieto objektívne dôvody, charakter prerušenej povinnosti, spôsob konania a mieru zavinenia sudcu upustiť od potrestania sudcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 5. novembra 2004

JUDr. Ján Bobor, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

